बद्धपटान् व्यधाद्बद्धनिगडानितरान् पुनः ॥ ४२९ ॥
एकदा मन्त्रिसामन्ततन्त्रिकायस्थसैनिकाः ।
पार्थं तदाज्ञामासाद्य निशायां पर्यवेष्टयन् ॥ ४३० ॥
स्नानक्षीणां वरां पत्नीं रुद्धद्वारां निपात्यते ।
आलिंग्यमानां क्रन्दद्भिस्तर्णकैरिव दारकैः ॥ ४३१ ॥
केशानालम्ब्य कर्षन्तः शर्करोत्पाटिताङ्गकं ।
विपन्नं गोकुलाद्वान्तमिव निर्हृत्य तं गृहात् ॥ ४३२ ॥
क्षुत्क्षामरुद्धं क्रन्दन्तं निजघ्नुर्नग्नविग्रहं ।
चण्डाला इव निःशस्त्रं कुमुदाद्या नृपप्रियाः ॥ ४३३ ॥
पितरं निहतं श्रुत्वा राजा संजातकौतुकः ।
प्रातः स्वसचिवैः सार्द्धं गत्वा हृष्टोऽथ दृष्टवान् ॥ ४३४ ॥
अत्राङ्गेऽस्य प्रहारोऽयं मद्दत्त इति वादिनः ।
तस्याग्रे राजपुरुषाः शशंसुर्निजविक्रमं ॥ ४३५ ॥
न्यक्कृत्य स्वीकृतो राज्ञा तदा तद्रञ्जनोद्यताः ।
अचूचुदत् पर्वगुप्तो देवगुप्ताभिधं सुतं ॥ ४३६ ॥
पार्थस्य निहतस्याङ्गे सोऽक्षिपत् क्षुरिकां ततः ।
रञ्जितो येन भूपालो जातहासोऽभवच्चिरं ॥ ४३७ ॥
डामरैर्लुण्ठितो देशः प्रणाशे चक्रवर्मणः ।
उत्थाप्य पापकायस्थांस्तेन भूयोऽपि दण्डितः ॥ ४३८ ॥